

den Ubestemthed, der er vist, føres videre. Hvorledes tror man, at de Mænd, der have havt med denne Sag at gøre, bedømme et saadant Forhold i Udlandet? Man kan dog vel forstaa, at selv om disse Fremmede ere tilfredsstillende — og der er kommet Erklæring fra dem om, at de ere fuldstændig tilfredsstillende ved Affindelsen — selv om de ere reiste, hørt og intetsomhelst Krav kunne gjøre gjælden her, saa føre de dog den Tale videre omkring, at den ene Dag giver man et Tilfagn om Garantii, og den anden Dag tager man det tilbage. Saaledes tror jeg nu, saavidt jeg fornaar, at have fremdraget samtlige eller i hvert Fald de hovedsagelige og vigtigste Momenter i denne Sag, som ere fornødne til Bedømmelsen af mit Forhold. Det høje Things Bedømmelse er mig selvfølgelig af den hyderste Bigtighed, og jeg tror at have været berettiget til at forlange mine Udtalelser hørte her, da Thinget ikke har bestemt sig paa at anvende et Par Dage eller ialt Fald en Dag, til at lade mig staa skoleret under min Graværelse. Allsaa, jeg haaber, at denne Sag fra min Side ligger tilstrækkelig belyst, til at være Medlemmer have kunnet se, at jeg ikke med Forsæt og Villie har skuffet Noget, og jeg gjentager det — de næste, der efter min Formening have Noget som helst at beklage sig over, ere Behørerne i den Egn, som kunde have Nytte af denne Bane. All det Andet paa Institutionernes Dyrskade maa jeg lade ligge. Jeg bryder mig ikke om, at man siger, at denne Affindelse, som vi vare nødte til at gaa ind paa, da en Forlængelse af Tidsfristen ikke kunde opnaas, ey lille, eller stor, eller at man overhovedet taler om, at den Transaktion har fundet Sted. Det bliver, som sagt, en Sag mellem de Mænd, hvem den vedkommer.

Siden jeg slutter, maa jeg gjøre et Forbehold lige over for den Mand, der har handlet i Forening med mig i denne Sag. Det forekommer mig nemlig, at naar Indenrigsministeren under de Forhandlinger, der have fundet Sted her, har ytret, at det kun er i mundtlige Samtaler med Statsraad, Suel, at han har fortolket dette Garantispørgsmaal, saa skinner

der Noget igjennem, der gaar ud paa at kaste en Skygge paa ham, og overfor dette maa jeg bestemt erklære, at jeg ikke kan tillade, at man fører nogen Skyld over paa ham og ligesom lader mig glide til Side. Han har handlet loyalt og rebelig i denne Sag imod mig og imod Alle, som have havt med den at gøre. Jeg skylder denne Mand denne Erklæring her, og jeg tillader, som sagt, ikke, at man her fører nogen Skyld bort fra mig over paa ham.

Efter saaledes at have udtalt mig om denne Sag, skal jeg endnu en Gang tillade mig at opfordre den høitæredede Indenrigsminister som den, der ved at tage sit givne Garantitilfagn tilbage, har forhindret denne Sags Gjennemførelse, til at tilfredsstillende deres Haab skuffede. Behøere i Frederiksundsengen ved at virke hen til, at de faae det Jernbaneanlæg

Formanden: Der ærede Forespørger benyttede paa nogle Punkter af sit Foredrag det Udtryk, tilsyneladende med Anvendelse paa en Mand eller nogle Mænd udenfor Thinget, at Sagen var bleven korrumpet. Jeg opfattede ikke dette Ord i den graverende Betydning, hvori det kan tages. I thiit saa Fald maatte jeg have gjort Indsigelse mod det, men kun i den Betydning, at Sagen var bleven fordærvet eller ødelagt. Den ærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg finder det ganske naturligt, at det ærede Medlem ved sin personlige Stilling til denne Sag har havt en stærkt begrundet Anledning til her at søge at udtale sig om den, og til den Anbefaling, han gav sig selv, skal jeg for mit Vedkommende gjærne sige, at han har været den ivrigste og mest udholdende Forkjæmper for sin Plan, ligesom det ogsaa er mig bekendt, at han paa tidligere Stadier har afvist ethvert Tilbud om at træde tilbage fra den. Naar han imidlertid, efter saaledes at have vasket sig ren, har ønsket at kaste Indholdet af Vandfadet ud over Indenrigsministeriet eller særlig over Indenrigsministeren, maa han tilgive, at det er af den Slags Ting, jeg ikke kan tillade. An-